

Stíny na střeších

Poutníci

1. V bytě sousedním rádio zní, v létě vyhořel a zůstal prázdný,
proč teď po nocích vyhrává polku s návodem, jak a s kým spát

,

tenor huláká hned po zprávách, kde byl hlavní bod atentát,
cítím jen pach spáleniště, nikde nikdo, ohořelý práh,
noc se drží jako klíště a já vidím stíny na střeších
a slyším to rádio.

R: Já (že) řadu ztrát za sebou mám, s kterými se nesrovnám,
jen si říkám: hochu, buď rád, že jseš rád,
zmizel strach a zůstal dým, jen jedno dobře vím:
ani jistota se nedá vážně brát.

2. Chtěl jsem odjet pryč potají, jenže rychlíkům směr čest a sl
áva

kola do trávy vrůstají, courák naděje, kulhavý pták,
se mnou po nocích se kodrcává, i když je to jen flamendrák,
je čas mezi psem a vlkem, umírá noc, hudba utichá,
den se plíží tichým krokem, zmizely i stíny na střeších
a mně už tolik nevadí.

R: + a nijak zvlášť, nijak zvlášť už mi to nevadí ...